

skulde være færdig til Afløsning i 1908, skal de Tiendeydere, som vedblivende maa svare deres Tiende efter Kapitelstakst, svare den efter den Afløsningskapitelstakst, hvorefter Tiendeafløsningen vil finde Sted. Det havde været ret og billigt overfor Tiendeyderne, og det vilde ikke have været nogen Uret overfor Tiendeyderne, der havde faaet samme aarlige Indtægt, enten Tienden var afløst eller ikke. Man vilde altsaa ikke have gjort Uret til nogen af Siderne. En saadan Bestemmelse har man imidlertid ikke truffet, og det er et vanskeligt Spørgsmaal at komme ind paa, om man kan berøve nogle af Tiendeyderne noget af den Indtægt, de har haft i den Tid, der er gaaet. Det kan man vel ikke, og man kan maaske ogsaa vanskeligt berøve dem den Indtægt, de vilde faa efter nærværende Aars særdeles høje Kapitels-takst.

Jeg har villet gøre opmærksom paa dette Forhold, fordi det efter min Mening maa tages under Overvejelse. Selv om Lovforslaget bliver gennemført i den her foreliggende Skikkelse, vil det ikke medføre nogen nævneværdig Erstatning til de Tiendeydere, som mod Tiendelovens Forudsætning Aar efter Aar har maattet betale forholdsvis større Afgift end de, der har faaet afløst, og som i Aar vilde komme op paa en Afgift, der er dobbelt saa stor som den, de sidstnævnte har maattet betale. Det er en Ulighed, som Lovgivningsmagten maa have Øje for, og som vi, naar Forholdet helt er udredt, maa søge at udjævne paa den bedste Maade, vi kan enes om. At give Stødet dertil har været Hensigten med disse Bemærkninger om dette særlige Anliggende, som har den største Betydning, og hvor de grelleste Misforhold træder frem. Derfor anbefaler jeg dette til Overvejelse i det Udvalg, der vel nok bliver nedsat angaaende denne Sag.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): I Tilslutning til, hvad den ærede sidste Taler sagde om de Tiendeydere, som endnu ikke har faaet deres Tiende afløst efter Tiendeloven, skal jeg give det ærede Medlem Ret i, at der paa en Maade er gjort de Mennesker Uret, der har ventet paa, at deres Tiende i hvert Fald skulde blive afløst i Nærheden af 1908. Det ærede Medlem nævnte imidlertid, at Staten havde

sparet de $\frac{7}{25}$ for disse Tienders Vedkommende, idet Udredelsen af dette Bidrag fra Staten i disse Tilfælde ikke er begyndt. Dette er vist ikke helt rigtigt. Man kan sige, at Staten har faaet Henstand med Betalingen af disse Penge, men den maa dog en Gang af med dem. De $\frac{7}{25}$, som Tiendeloven kræver, at Staten skal udrede til Afløsningen, slipper den selvfølgelig ikke for at betale, fordi der er gaaet nogle Aar, det vil blot være saa meget des længere, før de er betalte. Jeg synes, at det var godt særligt for Tiendeyderne — Fæstevæsen og den Slags Ting kender jeg ikke meget til, det har vi ikke meget af i Jylland —, at der blev vedtaget Bestemmelser om en passende Kapitelstakst; Tiendeyderne kan dog ikke beklage sig over, at de ikke faar hele den store Kapitelstakst, som følger af de overordentlige Forhold i Europa, thi dersom Tienden havde været afløst i rette Tid, vilde de, som det ærede Medlem udtalte, ikke have faaet nær saa meget, som de nu faar efter de Takster, der her er anførte. Desuden er det mange Steder Tiendeejeren selv, der er Skyld i, at Sagen er forsinket, idet man ikke har kunnet faa Klarhed over de Spørgsmaal, man har fremsat til ham.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Svendsen: Det ærede Medlem, som nu talte, havde selvfølgelig Ret i, at Staten ikke slipper helt fri for at betale; men den har i hvert Fald været fri for at betale i de Aar, der er gaaet, og har altsaa beholdt Pengene i Statskassen til senere Brug. Forholdet er derimod noget grelt for de Tiendeydere, jeg omtalte før, saa grelt, at man absolut maa tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, thi hele det Beløb, som disse Mennesker betaler i Tiende i de mellemliggende Aar, er i Virkeligheden en Ekstraudgift for dem. Hvis en Ejendom i 5 Aar betaler Tiende efter Kapitels-taksten i Modsætning til en Ejendom, der har faaet Tienden afløst, saa er hele det Beløb, der er betalt i denne Tid, i Virkeligheden en Ekstraudgift for den første Ejendom. Vi maa nemlig erindre, at Afløsningstiden vil blive lige saa lang for dem, der ikke har faaet Tienden afløst, som for dem, der begyndte at faa den afløst for 5 Aar siden, og at de førstnævnte derfor ikke alene maa betale Forskellen mellem Ydelsens Beløb hvert Aar, men faar lige saa mange Aars